

27 Νοεμβρίου, 1989

(ΣΑΒΒΙΔΗΣ, ΚΟΥΡΡΗΣ, ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ.Δ.)

ΜΙΧΑΗΛ ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Εφεσεσίοντες,

v.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινικές Έφεσεις Αρ. 5206, 5217).

-
- Ποινή — Χρήση μηχανοκινήτου οχήματος χωρίς ασφάλεια έναντι τρίτου κατά παράβαση του περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων (Ασφάλεια υπέρ Τρίτου) Νόμου, Κεφ. 333 — Το αδίκημα διεπράχθη όταν ο εφεσεσίον οδηγούσε θαν με βάρος 41 κανταριών, ενώ σύμφωνα με την άδεια του μπορούσε να οδηγεί οχήματα μέχρι 40 κανταριών — Το όχημα ανήκε στον εργοδότη του — Ζημιά σε τρίτον θα καλύπτετο από το ταμείο Ασφαλιστών Μηχανοκινήτων Οχημάτων (Επίσημη Εφημερίδα 22.4.69) — Ποινή προστίμου £100 και στέρηση αδειάς για 6 μήνες — Έκδηλα υπερβολική — Μείωση των 6 σε 2 μήνες. 5 10
- Ποινή — Επιτρέπει την χρήση μηχανοκινήτου οχήματος χωρίς ασφάλεια έναντι τρίτου κατά παράβαση του Περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων (Ασφάλεια υπέρ Τρίτου) Νόμου, Κεφ. 333 — Ο οδηγός, που ήταν υπάλληλος του ιδιοκτήτου δεν μπορούσε να οδηγεί το συγκεκριμένο όχημα (ένα Βάν 41 κανταριών) γιατί η άδεια του αφορούσε οχήματα βάρους μέχρι 40 κανταριών — Ζημιά σε τρίτο θα καλύπτετο από το Ταμείο Ασφαλιστικών Μηχανοκινήτων Οχημάτων (Επίσημη Εφημερίδα 22.4.69) — Ποινή προστίμου £100 και στέρηση αδειάς για 6 μήνες — Έκδηλα υπερβολική — Μείωση των 6 σε 2 μήνες. 15 20

Τα γεγονότα της υπόθεσης αυτής σκιαγραφούνται ικανοποιητικά στις πιο πάνω περιληπτικές σημειώσεις.

Οι εφέσεις γίνονται δεκτές.

Αναφερόμενες αποφάσεις:

Drakos v. The Police (1969) 2 C.L.R. 16;

Charalambous v. The Police (1986) 2 C.L.R. 221;

Pantelides v. Police (1989) 2 C.L.R. 309.

5— Εφέσεις εναντίον ποινής.

Εφέσεις εναντίον της ποινής από τον Μιχαήλ Γερμανό και άλλο οι οποίοι βρέθηκαν ένοχοι στις 11 Οκτωβρίου, 1989 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 16122/89) στις κατηγορίες ότι ο πρώτος κατηγορούμενος εχρησιμοποίησε μηχανοκίνητο όχημα χωρίς ασφάλεια έναντι τρίτου και ο δεύτερος ότι επέτρεψε στον πρώτο να χρησιμοποιήσει το όχημα χωρίς ασφάλεια έναντι τρίτου κατά παράβαση του άρθρου 3 του Περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων (Ασφάλεια υπέρ Τρίτου) Νόμου, Κεφ. 333 και καταδικάστηκαν από τον Επ. Δικ. Παρπαρίνο, σε πρόστιμο £100.- ο καθένας με στέρηση της άδειας οδηγού για περίοδο έξι μηνών.

Γ. Αγαπίου με την Α. Τιμόθη (Κα), για τους εφεσεύοντες.

20 Γλ. Χατζηπέτρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β, για την εφεσίβλητη.

Ο Δικαστής κ. Σαββίδης ανέγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Οι εφεσεύοντες στις πιο πάνω εφέσεις που εγείρονται από την ίδια ποινική υπόθεση αρ. 16122/89 του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού στρέφονται εναντίον της 25 ποινής που επιβλήθηκε στον πρώτο εφεσεύοντα στην κατηγορία 2 για χρήση μηχανοκίνητου οχήματος χωρίς ασφάλεια υπέρ τρίτου και στο δεύτερο εφεσεύοντα στην κατηγορία 5 για ότι επέτρεψε στον πρώτο εφεσεύοντα τη χρήση μηχανοκίνητου οχήματος χωρίς ασφάλεια υπέρ τρίτου οι οποίες στηρίζονται στο νόμο Περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων (Ασφάλεια υπέρ Τρίτου) Κεφ. 333 όπως τροποποιήθηκε από το νόμο 7/60.

35 Το Πρωτόδικο δικαστήριο επέβαλε στον κάθε ένα από τους εφεσεύοντες πρόστιμο £100.- και στέρηση άδειας για 6 μήνες για το παράπτωμα που παραδέχθηκαν ενοχή.

Τα γεγονότα της υπόθεσης όπως εκτέθηκαν στο Πρωτόδικο Δικαστήριο και όπως επεξηγήθηκαν ενώπιον μας είναι τα πιο κάτω:

Ο πρώτος εφεσείων είναι επαγγελματίας οδηγός και ο δεύτερος εφεσείων είναι εργοστασιάρχης. Ο πρώτος ήταν στην υπηρεσία του δεύτερου εφεσείοντα. Ο δεύτερος εφεσείων ήταν ιδιοκτήτης ενός αυτοκινήτου τύπου βαν για τη διεξαγωγή των εργασιών του, το απόβαρο του οποίου ήταν κατώτερο των 40 κανταριών και συγκεκριμένα 39 καντάρια, το οποίο τις ημέρες εκείνες είχε αντικατασταθεί με νέο βάν του οποίου το απόβαρο ήταν 41 καντάρια. 5

Ο πρώτος εφεσείων ήταν αδειούχος οδηγός για οχήματα μέχρι 40 καντάρια. Ο δεύτερος εφεσείων είχε ασφαλίσει το νέο αυτοκίνητο έναντι τρίτου ευθύς ως το αγόρασε και κατά τον ουσιώδη χρόνο υπήρχε ασφάλεια έναντι τρίτου νοουμένου ότι ο οδηγός ήταν αδειούχος να οδηγεί όχημα τέτοιου τύπου. 10

Στις 19.12.1988 το αυτοκίνητο αυτό οδηγείτο από τον πρώτο εφεσείοντα με την άδεια του δεύτερου εφεσείοντα ως ιδιοκτήτη και εργοδότη του πρώτου εφεσείοντα. Όταν η αστυνομία σταμάτησε τον πρώτο εφεσείοντα για έλεγχο αυτός απάντησε: «Δεν ξέρω πόσα καντάρια είναι, έδωσε μου το ο μάστρος μου». 15 20

Είναι αποδεκτό από το δικηγόρο των εφεσειόντων ότι μέσα στα πλαίσια του σχετικού νόμου εφόσον η άδεια του πρώτου εφεσείοντα ήταν να οδηγεί αυτοκίνητο με απόβαρο κάτω των 40 κανταριών η άδεια του αυτή δεν του επέτρεπε να οδηγεί αυτοκίνητο πέραν του απόβαρου αυτού και κατά συνέπεια παρόλο που υπήρχε ασφαλιστική κάλυψη για αδειούχο οδηγό τέτοιου οχήματος, στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν κάλυπτε τον πρώτο εφεσείοντα. 25

Ο ευπαίδευτος δικαστής στην επιβολή ποινής έδωσε βαρύτητα μόνο στη σοβαρότητα του αδικήματος και τόνισε στην απόφασή του ότι στη σοβαρότητα αυτή συνέβαλε και το γεγονός ότι σε περίπτωση ατυχήματος το θύμα μένει χωρίς αποζημίωση. Είναι παραδεκτό και δεν έχει αμφισβητηθεί από τους εφεσίβλητους ότι το Ταμείο Ασφαλιστών Μηχανοκινήτων Οχημάτων (MOTOR INSURANCE FUND) το οποίο δημοσιεύθηκε στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας με ημερομηνία 22.4.69 καλύπτει το ενδεχόμενο αυτό και για το σκοπό αυτό σε όλα τα ασφαλιστικά έγγραφα υπάρχει αυξημένο ποσοστό ασφαλιστρών 3% για σκοπούς κάλυψης του ειδικού ταμείου. 30 35 40

Ουδμία βαρύτητα δόθηκε από το Δικαστήριο στις επαγγελματικές συνθήκες του πρώτου και δεύτερου εφεσείοντα. Το μόνο το οποίο ανέφερε για στοιχείο μετριασμού της ποινής του πρώτου εφεσείοντα ήταν η παραδοχή του και η μεταμέλεια του και η υπαλληλική εξάρτησή του από το δεύτερο εφεσείοντα, και τα οποία όπως αναφέρεται στην απόφαση-εξουδετερώνονται από τα προηγούμενα τα οποία έχει. Προς όφελος του δεύτερου έλαβε υπόψη μόνο το γεγονός ότι δεν έχει προηγούμενα, χωρίς να εξετάσει τις επιπτώσεις τις οποίες η στέρηση της άδειας θα είχε τόσο στον εφεσείοντα αυτόν όσο και στον πρώτο εφεσείοντα.

Δεν έχουμε καμιά αμφιβολία ότι αδικήματα τέτοιας φύσης είναι πολύ σοβαρά. Η σοβαρότητα των αδικημάτων αυτών έχει τονισθεί τόσο στην υπόθεση *Drakos v. The Police* (1969) 2 C.L.R. 16 όσο και στην υπόθεση *Charalambous v. The Police* (1986) 2 C.L.R. 221 καθώς και στην πρόσφατη απόφαση του Δικαστηρίου τούτου στην ποινική έφεση 5156*.

Υπό τα περιστατικά της παρούσας υπόθεσης και λαμβάνοντας υπόψη ότι η στέρηση της άδειας στους δύο εφεσείοντες για περίοδο 6 μηνών αποτελεί ουσιαστικά στέρηση του δικαιώματος εργασίας τους καθώς επίσης και το γεγονός ότι παράλληλα με τη στέρηση άδειας έχει επιβληθεί χρηματική ποινή £100.- πρόστιμο σε κάθε ένα από τους εφεσείοντες, αποδεχόμαστε την εισήγηση των δικηγόρων των εφεσείοντων ότι η διάρκεια της περιόδου στέρησης άδειας είναι έκδηλα υπερβολική και ότι κάτω από τις συνθήκες αυτές η παρέμβαση μας στην ποινή που τους έχει επιβληθεί δικαιολογείται. Η έφεση επιτρέπεται και η στέρηση της άδειας οδηγού μειώνεται για τον κάθε ένα από τους εφεσείοντες από 6 μήνες σε δυό μήνες.

Έφεση επιτρέπεται.

* *Pantelides v. The Police* (1989) 2 C.L.R. 309.